

Gospodarske stvari.

Nova vrsta bodečega grozdjčca.

Bodeče grozdjčce ali agras je vrtni grm, ki je sicer obče znan, a pri nas malo spoštovan. Kje v kakem senčnem kotu je še najti pri nas kak agrasov grmiček, a vsako leto komaj ozeleni, poln je rumenih lišajev, o rodnosti je pa komaj smeti govoriti. Vsadi agras v dobro zemljo na prisojnim kraji in obdeluj ga nekoliko, tisočkrat ti povrne trud. Francozi, Angleži, zlasti pa

Američani, gledé agrasa vse drugače mislijo. Njim je ta grm toliko vreden, kolikor kako drugo sadno drevo, imajo pa tudi prave vrste ter prideljujejo sad, ki ga na trgu vedno zahtevajo in dobro plačujejo. Kakšen reven agras prodajajo pa pri nas, na pr. v Ljubljani, a vendar stržijo prav veliko zanj. Koliko draže in laže bi ga prodajali, ako bi imeli boljše, lepše in rodnejše vrste. Priporočamo vsem prijateljem vrtnarstva, ki imajo priliko obdelovati svoj vrt, da skrbno ravnajo tudi to rastlino; ako bodo prav delali, imeli bodo mnogo veselja ž njo. Do tega priporočilnega spisa nas je napotila nova vrsta agrasa z imenom „Whinhamova indrustrija“, katero kaže podoba 1. Ta nova vrsta agrasa je neki silno lepa in rodovitna, ter ima uže dve leti star cepljenec polno lepega sadu ki je zelo debel, okrogel in kosmat, temno rdeč in zelo sladak. Rasti je močne in zdrave.

Drevesca tega agrasa prodaja W. Klenert v Gradci po 1 gld. 20 kr., majhne grmiče pa po 60 kr.

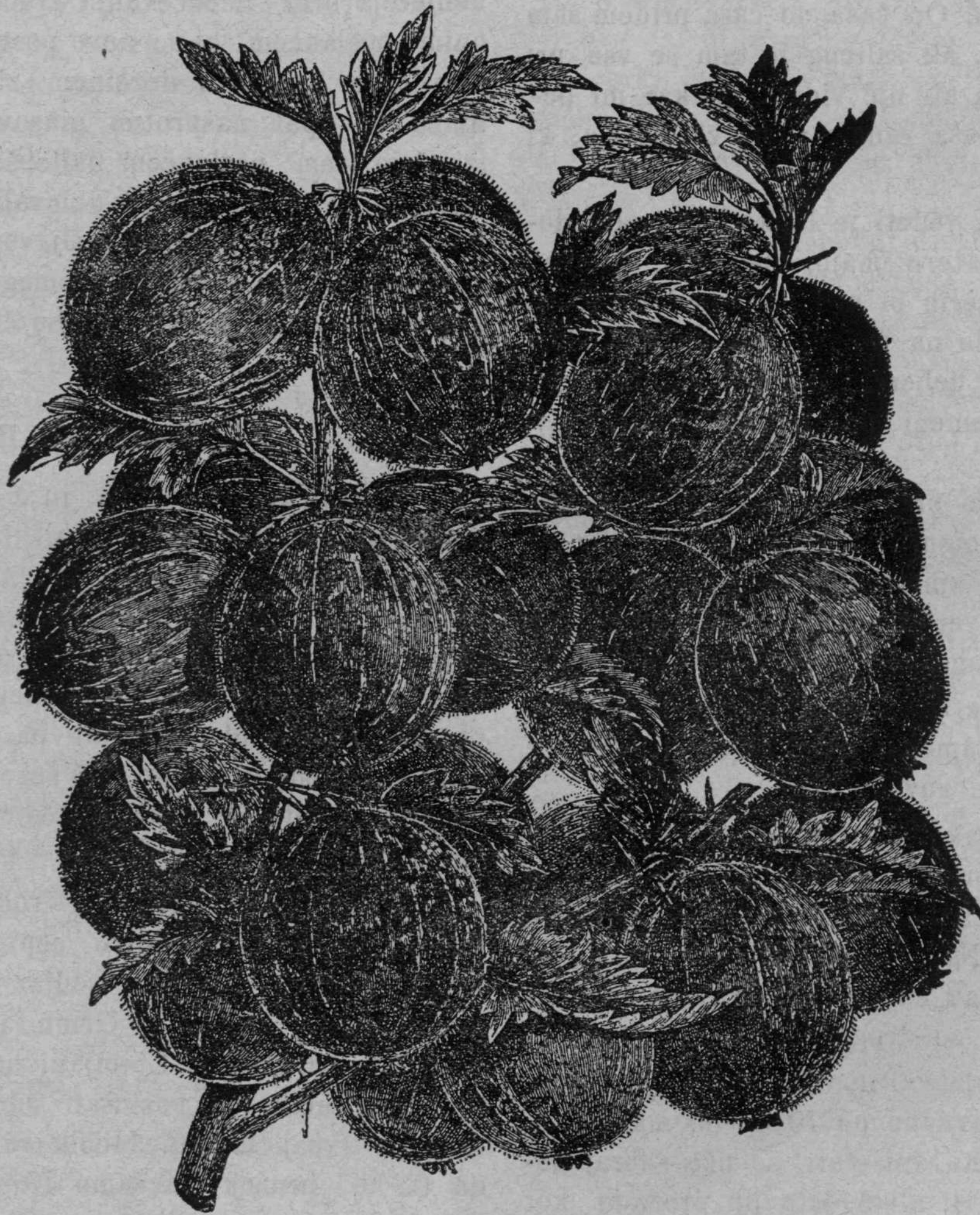
Živinoreja pa Dolenjska.

Nočemo premlevati stare pesmi o slabih časih za kmeta, ker govoričenje o tem i tako nikomur ne koristi.

Dovolj je, da vemo, da se godi kmetovalcu slabo. Rajši premišljujmo, kako mu pomagati. Vzroki bedi so dvojni: Taki, ki so nasledki časovnih razmer — te odstraniti, je naloga zastopov in poslancev — drugi so nasledki slabega gospodarstva, oziroma lahkoživega in lakomiselnega gospodarjenja po starem kopitu. Te zadnje vzroke pa smo zakrivili sami, odstranimo jih torej tudi sami! Na tem mestu nočemo naštevati vzrokov splošnemu kmetijskemu propadu, le o živinoreji s posebnim ozirom na Dolenjce hočemo pisati članek, ki pa je lahko tudi za Slovence po drugod poučen.

Dragi Dolenjci!

Leto 1889. bilo je glede pridelka skoraj povsod in tudi na Gorenjskem zelo slabo, a Gorenjcem v obče se je letos vendar na bolje obrnilo, ker so dobili mnogo, mnogo tisočakov za svojo živino. Gorenjci so v dvajsetih letih v živinarstvu tako napredovali, da ravno zaradi tega krepko stojijo, če je bila tudi slaba letina. Dolenjci pa so od nekdanj zanemarjali živinarstvo, in to v veliko škodo svojo. Preveč se so zanašali na vinarstvo, katero, izimši kraje, koder pridelujejo, na pr. na Francoskem in ob Reni prav dragocena vina, skoraj v obče povsod dela revne ljudi. Za nekaj časa hočemo v tem listu dokazati na podlogi neovržnih števil, da bi Dolenjci lahko imeli lepšo, boljšo živino in obilo več nego Gorenjci, ker je Dolenjska glede

Podoba 1.

zemlje in podnebja odličnejše in pripravnejše za živinarstvo.

Petnajst let in še delj se ukvarjamo s kmetijstvom, poznamo dobro celo deželo našo, prehodili smo najodličnejše kmetijske pokrajine srednje Evrope: zato smo gotovo upravičeni izrekati tudi glede živinarstva na Dolenjskem mnenje, katero moremo vsak čes z dokazi podpreti. Pa vendar bi bilo ljudi, kateri, bi rekli: S peresom se drugače kmetuje, nego z lopato. Zato smo